

JOANA D'ARC

Joana d'Arc (1412 – 30 de maig de 1431) , també coneguda com la Donzella d'Orleans (o, en francès, la Pucelle), va ser una heroïna i santa francesa. La seva festivitat és el dia de la seva mort, com és tradició en l'Església Catòlica, el 30 de maig. Nascuda a Domrémy, petit poblat situat a la regió de la Lorena (França) entre 1407 i 1412, ja amb 17 anys va encapçalar l'exèrcit reial francès. Va convèncer el rei Carles VII que expulsaria els anglesos de França i aquest li va donar autoritat sobre el seu exèrcit en el lloc d'Orleans, la batalla de Patay i altres enfrontaments entre 1429 i 1430. Aquestes campanyes van revitalitzar l'acció de Carles VII durant la Guerra dels Cent Anys i van permetre la coronació del monarca. Com a recompensa, el rei va eximir el poble natal de Joana de Domrémy de l'impost anual a la corona. Aquesta llei es va mantenir en vigor fins fa aproximadament cent anys. Posteriorment va ser capturada pels borgonyons i lliurada als anglesos. Els clergues la

van condemnar per heretgia i el duc Joan de Bedford la va cremar viva a Rouen. La majoria de les dades sobre la seva vida es van basar en les actes d'aquell procés però, en certa forma, estan desproveïts de crèdit doncs, segons diversos testimonis presencials del judici, van ser sotmesos a multitud de correccions per ordre del bisbe Cauchon, així com a la introducció de dades falses. Entre aquests testimonis estava l'escrivent oficial, designat només per Cauchon, qui afirma que en ocasions havia secretaris amagats darrere de les cortines de la sala esperant instruccions per a esborrar o agregar dades a les actes. Vint-i-cinc anys després de la seva condemna, el Rei Carles VII va instigar a l'Església a la revisió d'aquell judici inquisitorial, dictaminant el Papa Nicolau V la inconveniència de la seva reobertura en aquells moments, a causa dels recents èxits militars de França sobre Anglaterra i a la possibilitat que els anglesos ho prenguessin, en aquells delicats moments, com un afront per part de Roma. No obstant això, la família de Joana també va reunir les proves necessàries per a la revisió del judici i les hi va enviar al Papa, però aquest es va negar definitivament a reobrir el procés. A la mort de Nicolau V, el Papa espanyol Calixt III (Alfons de Borja) va ser triat el 8 d'abril de 1456 i és ell qui disposa reobrir el procés. La innocència de Joana Domrémy va ser reconeguda aquest mateix any en un procés on va haver nombrosos testimoniats i es van declarar heretges als jutges que l'havien condemnat. Finalment, ja en el segle XX, el 1909 va ser beatificada i posteriorment declarada santa en 1920 pel papa Benet XV. Aquest mateix any va ser declarada com la Santa Patrona de França. La seva fama es va estendre immediatament. Després de la seva mort: va ser venerada per la Lliga Catòlica en el segle XVI i adoptada com símbol cultural pels cercles patriòtics francesos des del segle XIX. Va ser igualment una inspiració per a les forces aliades durant la Primera i la Segona guerra mundial. Popularment, Joana d'Arc és contemplada per moltes persones com una dona notable: valenta, vigorosa i amb una gran fe. Avui dia és objecte d'especial interès a la República d'Irlanda, Canadà, Regne Unit i els Estats Units.

Aleix Curto, Guillem Fernàndez i Xavier Francesca